

РЕШЕНИЕ

№ 7255

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7801** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор /КФН/ срещу Решение № 20049402 от 21.07.2022г., постановено в производството по НАХД № 10427/2020г. по описа на Софийски районен съд, 16 състав, с което е отменено Наказателно постановление № Р-10-369 от 15.07.2020 г., издадено от Заместник председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа на Ц. Ц. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 / хиляда/ лева за извършено нарушение на чл.

116в, ал. 2 от ЗППЦК.

В касационната жалба се излагат твърдения за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, като се представят подробни аргументи в защита на тази позиция. Обосновава се, че първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото, но е достигнал до неправилни правни изводи досежно приложението на материалния закон. По подробно изложени съображения се иска отмяна на първоинстанционното съдебно решение и постановяване на съдебен акт, с който да бъде потвърдено процесното наказателно постановление.

В с.з., касаторът, редовно уведомен, чрез юрк. Г. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна, чрез адв. В. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. В писмени бележки се изразяват подробни съображения относно правилността и законосъобразността на обжалваното решение.

Софийска градска прокуратура изразява позиция за неоснователност на касационната жалба и пледира да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, след като съобрази доводите и възраженията на страните и след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока, предвиден в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, изхожда от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, приложим по препращане от разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба се явява неоснователна, поради следните съображения:

Производството пред СРС е образувано въз основа на жалба на Ц. Ц. Б. срещу Наказателно постановление № Р-10-369 от 15.07.2020 г., издадено от Заместник председателя на Комисията за финансов надзор издадено от Заместник председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 2 от Закона за

публичното предлагане на ценни книжа на Ц. Ц. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 / хиляда/ лева за извършено нарушение на чл. 116в, ал. 2 от ЗППЦК.

С Решение № 20049402 от 21.07.2022г. постановено в производството по НАХД № 10427/2020г. по описа на Софийски районен съд, 16 състав, процесното наказателно постановление е било отменено, като от фактическа страна е било установено следното:

На 27.06.2018г. било проведено редовно общо събрание на акционерите на „Централна кооперативна банка“ АД, [населено място]. Видно от гласуваното предложение по точка 9 от дневния ред на проведеното общо събрание на акционерите, размерът на гаранцията за управление на всеки от членовете на надзорния и управителния съвет на банката се определя съответно на трикратния размер на гласуваното му месечно възнаграждение (съгласно точка 3). Съгласно точка 9.1 и 9.2 „Възнаграждението на член на Надзорния съвет се определя в размер на 10 000 лв., а на член на Управителния съвет в размер на 6 000 лв. месечно“.

Във връзка с извършване на проверка на „Централна кооперативна банка“ АД, [населено място] от Комисията за финансов надзор били изискани документи от дружеството с писмо с изх. № РГ-05-12-6 от 22.10.2019 г., удостоверяващи внасянето на гаранции за управление на членовете на управителния и контролния орган на дружеството.

С писмо с вх. № 05-12-6 от 29.10.2019 г. на КФН били предоставени извлечения от банкови сметки, видно от които били внесени и блокирани суми в полза на Ц. АД. Жалбоподателят на 27.07.2018 г. бил внесъл сумата от 13 969,20 лв.

Във връзка с констатираното нарушение в хода на проверката Ц. Б. в качеството му на член на управителния съвет на „Централна кооперативна банка“ АД, бил поканен в КФН за съставяне, подписване и връчване на АУАН.

На 22.01.2020 г. в КФН се явил А. Ф., пълномощник на жалбоподателя Б., в присъствието на когото е съставен, предявен и връчен екземпляр от АУАН № Р-06-54 от 22.01.2020 г., за това, че в качеството си на член на Управителния съвет „ЦКБ“ АД не е изпълнил задължението си в срок до 7 дни, а именно до 04.07.2018г. да внесе определения от Общото събрание на акционерите размер на гаранцията за

управление, квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл.116в, ал.2, вр. ал.1 ЗППЦК и въз основа на акта било издадено процесното НП.

Същото съдът приел за незаконосъобразно, тъй като е издадено при неточно установена фактическа обстановка, довела до неправилно приложение на материалния закон. Изводите си за това съдът е основал на обстоятелството, че нито актосъставителят, нито наказващият орган са отчели обстоятелството, че на проведеното на 27.06.2018г. общо събрание не е бил провеждан избор на членове на управителния съвет, респективно за същите не може автоматично да се приложи определения в чл.116в, ал.2 ЗППЦК 7-дневен срок за внасяне на гаранцията, чието начало се свързва именно с датата на избиране на съответното лице за член на управителния орган на публично дружество, в какъвто смисъл е правната норма към датата на приемане на решението на Общото събрание, а именно 27.06.2018г.

Въз основа на това съдът е приел, че АНО е приложил неправилно материалния закон като погрешно е счел, че са налице основания за санкциониране на член на управителния орган за ненавременна актуализация на дължимата гаранция.

Решението е правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 16-ти с-в.

Съгласно разпоредбата на чл.116в от ЗППЦК, в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника – ДВ, бр.62 от 1 Август 2017г., публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на лицата, които работят за него, като изискванията към политиката за възнагражденията и нейното оповестяване се определят с наредба. Възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, задължително се определят от общото събрание /ал.1/. Според ал.2 на с.р. в посочената редакция лицата по ал.1 са длъжни в 7-дневен срок от избирането им да внесат гаранция за управлението си. Гаранцията се внася в левове. Размерът на гаранцията се определя от общото събрание на акционерите и не може да бъде по-малък от 3-месечното брутно възнаграждение на лицата по ал.1 /ал.3/.

Установено е по делото, че санкционираното лице Ц. Ц. Б. е член на УС на Банката от 2013г., с мандат до 01.08.2018г., съгласно отбелязването по партидата на дружеството в Търговския регистър (ТР). На 27.06.2018г. е било проведено Общо събрание на акционерите на дружеството, на което е взето решение за увеличаване размера на заплатите на членовете на УС, като съответно се изменя и размерът на дължимата гаранция за управление. Административнонаказателната отговорност на Ц. Б. е ангажирана за това, че в 7-дневен срок от приемане решението на ОС не е довнесъл разликата между вече внесената гаранция за управление и новия размер, определен въз основа на решението от 27.06.2018г.

Съответен на материалния закон е изводът на решаващия съд, че задължението за внасяне на гаранция в 7-дневен срок е разписано за новоизбраните членове на управителните и надзорните органи и този срок е неприложим към техни членове, които не са новоизбрани. Тъй като се касае за административнонаказателна отговорност, прилагането на разпоредбата по аналогия или при разширително тълкуване, както е постъпил АНО, е недопустимо. В този смисъл Б. не е извършил нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност и издаденото от заместник-председателя на КФН НП правилно е отменено като незаконосъобразно.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20049402 от 21.07.2022г. постановено в производството по НАХД № 10427/2020г. по описа на Софийски районен съд, 16 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.